

Жалібну сукню

Михайль Семенко

У тінях смерку пологливих,
Збираючись на концерт,
В кімнатці синій мрій бурхливих
У дзеркалі зобачив смерть.

Злетів із серця посміх білий.
Зайшов я необачно й рано.
І голос твій — такий несмілий:
Ах, я не вбрана.

Коли прийду колись я вдруге
І сміливо у двері стукну,—
Ти зодягни, на фоні туги,
Жалібну сукню.